

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Slané a přísedících Ing. Mirky Wildmannové, Ph.D. a Ing. Vojtěcha Máši ve věci

žalobce: **T. C.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Alešem Koubkem
sídlem Renneská třída 393/12, 639 00, Brno

proti
žalovanému: **XXXXXX**, IČO: XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Hnilo
sídlem Lazaretní 4298/11a, 615 00, Brno

o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru a zaplacení náhrady mzdy

takto:

- I. Žaloba, aby soud určil, že pracovní poměr založený na základě pracovní smlouvy ze dne 1.11.2017 mezi žalobcem a žalovaným trvá, **se zamítá.**
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci částku 85.147 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci částku 5.016 Kč, **se zamítá.**

- IV. Žaloba se v části, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci náhradu mzdy za dobu ode dne podání žaloby do doby, kdy žalovaný žalobci začne opět přidělovat práci, **se odmítá.**
- V. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 90.477,55 Kč, ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soud dne 30.11.2020 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud určil, že pracovní poměr založený pracovní smlouvou ze dne 1.11.2017 mezi žalobcem a žalovaným trvá a žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 90.163 Kč a částku odpovídající náhradě mzdy za dobu ode dne podání žaloby do doby, kdy žalovaný žalobci opět začne přidělovat práci, pro případ, že by soud zamítl primární petit, navrhol žalobce, aby soud určil, že rozvázání pracovního poměru založeného na základě pracovní smlouvy ze dne 1.11.2017 mezi žalobcem a žalovaným výpovědí ze strany žalovaného je neplatné a žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 64.804 Kč a částku odpovídající náhradě mzdy za dobu ode dne podání žaloby do doby, kdy žalovaný žalobci opět začne přidělovat práci. Žaloba byla odůvodněna tím, že mezi účastníky vznikl na základě pracovní smlouvy ze dne 1.11.2017 pracovní poměr na dobu neurčitou a tento dle žalobce trvá, neboť žalobci nebylo předáno nebo doručeno právní jednání, které by směřovalo k rozvázání pracovního poměru. Žalobce tvrdil, že mu dne 15.7.2020 žalovaný předložil návrh dohody o ukončení pracovního poměru, který odmítl podepsat, a bylo mu vyhrožováno „výpovědí na paragraf“. Dne 17.7.2020 se žalobce dostavil do provozovny žalovaného a žádal přidělování práce, toto bylo ze strany žalovaného odmítnuto. Náléhavý právní zájem na určení, že pracovní poměr založený pracovní smlouvou ze dne 1.11.2017 mezi žalobcem a žalovaným trvá, spatřoval žalobce ve skutečnosti, že se chováním žalovaného dostal do situace, kdy byl bez příjmů a byl zavázán platit hypoteční úvěr, na uvedeném rozhodnutí byla závislá rozhodnutí o nároku na náhradu mzdy a přidělování práce. Nepřidělováním práce ze strany zaměstnavatele odůvodnil žalobce nárok na náhradu mzdy dle § 208 a 352 zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce (dále jen zákoník práce). Žalobce měl s žalovaným sjednatu minimální mzdu ve výši 83,70 Kč za hodinu, s ohledem na jeho pracovní zařazení - vedoucího směny mu však měla náležet náhrada nejnižší úrovně zaručené mzdy ve 4. skupině prací, tedy 117,40 Kč za hodinu. Žalobce se žalobou domáhá náhrady mzdy podle § 208 zákoníku práce za dobu od 20.7.2020 do dne podání žaloby to je do 30.11.2020 ve výši 90.163 Kč.
2. Soud vyzval žalobce usnesením č.j.115 C 198/2020-15 ze dne 7.12.2020, aby odstranil vady petitu v části, kterou se domáhal přiznání částky odpovídající náhradě mzdy za dobu ode dne podání žaloby do doby, kdy žalovaný žalobci opět začne přidělovat práci, s poučením, že pokud tato vada nebude odstraněna může soud žalobu v této části podle § 43 odst.2 o.s.ř. odmítnout. Za situace, kdy žalobce přes poučení soudu žalobu v této části nijak nedoplnil a neupravil, odmítl soud žalobu ohledně tohoto nároku výrokem IV. rozsudku.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Potvrdil vznik pracovního poměru mezi účastníky. V podání ze dne 29.3.2021 žalovaný tvrdil, že žalobci byla z důvodu nedostatků a pracovních pochybení předložena dne 15.7.2020 písemná dohoda o ukončení pracovního poměru a písemné okamžité zrušení pracovního poměru. Jelikož žalobce s podpisem dohody o ukončení pracovního poměru nesouhlasil, předložil žalovaný žalobci okamžité zrušení pracovního poměru. Žalovaný převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru odmítl a prostory provozovny žalovaného opustil. Žalovaný sepsal o odmítnutí převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru žalobcem záznam,

který podepsali přítomní svědci. Následně žalovaný zaslal okamžité zrušení pracovního poměru žalobci poštou. V průběhu řízení žalovaný doplnil a změnil skutková tvrzení tak, že dne 15.7.2020 v 11:00 proběhlo na provozovně XXXXX v otevřené místnosti výrobní jednání, kterého se účastnila jednatelka žalovaného, R. A., M. A. a S. Č. a žalobce, všichni byli přítomni celému jednání. Žalovaný uvedeného dne zjistil chybějící finanční prostředky v pokladně žalovaného, k jejich zcizení se přiznal žalobce, který dále přiznal, že je mu známo, že jiný zaměstnanec zcizuje zboží a toto dosud nenahlásil. Žalovaný po excesech žalobce z minulosti navrhl žalobci ústně dohodu o ukončení pracovního poměru, tuto žalobce odmítl. Následně žalobce odešel telefonovat. Jednatelka žalovaného v době, kdy žalobce telefonoval, vyhotovila a vytiskla v provozovně okamžité zrušení pracovního poměru pro žalobce, které mu po telefonátu předávala a žádala o jeho potvrzení. Žalobce se vrátil s tím, že nic nepodepíše a nepřevzme a odešel.

4. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel jednak ze shodných skutkových tvrzení účastníků a dále z provedených důkazů a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům.
5. Shodným tvrzením účastníků, pracovní smlouvou ze dne 1.11.2017, jejími dodatky bylo prokázáno, že mezi žalobcem jako zaměstnancem a žalovaným jako zaměstnavatelem vznikl pracovní poměr na dobu neurčitou, kdy se žalobce zavázal vykonávat pro žalovaného práci vedoucího směny.
6. Z okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 15.7.2020 soud zjistil, že žalovaný dal žalobci okamžité zrušení pracovního poměru podle § 55 odst.1 písm. b) zákoníku práce s odůvodněním, že neprováděl řádnou kontrolu množství a kvality dodaného zboží od dodavatelů, nechával otevřený sklad potravin a nápojů, nezajistil pravidelné odmrazování lednic a mrazáků 1x týdně, časově nekoordinoval výrobu objednávek, neprováděl vizuální kontrolu firemních vozidel-chyběly povinné vybavy, svévolně vybral firemní peníze z pokladny v hodnotě 600 Kč pro soukromé účely, neinformoval vedení firmy o skutečnosti, že konkrétní zaměstnanec zcizuje na pobočce zboží, přesto, že o této události věděl. Z obálky zásilky a podacího lístku soud zjistil, že žalovaný si zásilku č. XXXXX zaslanou na adresu XXXXX nevyzvedl. Ze zprávy České pošty s.p. ze dne 10.1.2022 soud zjistil, že zásilka č. XXXXX nebyla určena do vlastních rukou adresáta.
7. K prokázání skutkové verze jednání provedl soud na návrh žalovaného výslech svědků M. A., R. A. a S. Č.. Svědek M. A. vypověděl, že dne 15.7.2020 se dostavil na provozovnu žalovaného s matkou - jednatelkou žalovaného a otcem, aby domluvili žalobci ohledně plnění pracovních povinností. Na místě svědek zjistil, že chybí v pokladně 600 Kč. S jednatelkou a otcem nabídli žalobci ukončení pracovního poměru dohodou ústně, dokumenty před příjezdem na prodejnu neměli připravené, nejeli s žalobcem ukončit pracovní poměr, ale domluvit se ohledně plnění pracovních povinností, následně se situace vyvinula jinak. Když žalobce odešel telefonovat, vyhotovila jednatelka na místě okamžité zrušení pracovního poměru, toto žalobce odmítl převzít a podepsat. Jednání byl přítomen žalobce, jednatelka, svědek a R. A. Dle svědka byla v provozovně funkční tiskárna. Svědek si nepamatoval na okolnosti vyhotovení a podpisu listiny potvrzující odmítnutí převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru žalobcem.
8. Svědek R. A. popsal průběh jednání s žalobcem shodně jako svědek M. A. až na okolnosti předání okamžitého zrušení pracovního poměru žalobci, kdy svědek R. A. vypověděl, že žalobce žádal o předání okamžitého zrušení pracovního poměru, toto mu nebylo předáno, protože odmítl podepsat jeho převzetí. Dále vypověděl, že si žalobce chtěl vzít okamžité zrušení pracovního poměru domů prostudovat, na to mu jednatelka řekla, ať si ho prostuduje na místě. Svědek nevypovídal o přítomnosti svědky Č. při jednání s žalobcem. Potvrdil existenci tiskárny na provozovně.

9. Na návrh žalovaného provedl soud výslech svědkyně S. Č.. Při hodnocení tohoto důkazu soud přihlédl k tomu, že svědkyně věděla, k čemu bude vyslýchána, před výslechem byla dotazována žalovanou, zda by skutečnost nepřevzetí výpovědi potvrdila. Svědkyně vypověděla: „slyšela jsem, jak paní A. dává žalobci výpověď a ten ji nechce převzít“ Současně však vyplynulo, že svědkyně se jednání mezi účastníky neúčastnila, pouze se uvedený den nacházela v provozovně žalovaného, kde jednání probíhalo. Kromě jednání v místnosti provozovny hovořila o jednání mezi účastníky mimo budovu na zahradě, k obsahu těchto jednání však více neuvedla. Z výpovědi svědkyně není jednoznačně zřejmé, jakou listinu jednatelka žalovaného žalobci doručovala a jaký konkrétní podpis (zda na dohodě o ukončení pracovního poměru či okamžitém zrušení pracovního poměru nebo na potvrzení o převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru) žalobce odmítal. Svědkyně si na jednu stranu pamatovala, že žalobce telefonoval, na druhou stranu si nepamatovala, zda jednatelka tiskla na tiskárně v provozovně písemnosti. Svědkyně na jednu stranu potvrdila, že se na provozovně tiskárna nacházela, avšak nevěděla, zda byla funkční. Dle soudu svědkyně S. S. byla předmětný den v provozovně, zaznamenala jednání mezi účastníky, avšak tohoto se neúčastnila, to potvrdili i svědci M. A., R. A., M. M. i žalobce, jeho průběh dovozovala pouze z okolností, které z povzdálí viděla a slyšela. Soud z výsledku této svědkyně nezjistil nic konkrétního o obsahu jednání mezi účastníky, ani o tom jaká konkrétní listina byla žalobci doručována.
10. Soud provedl dokazování listinou ze dne 15.7.2020 označenou záznam-pokus o doručení písemnosti. Listina je podepsána jednatelkou žalovaného V. A. a svědky R. A. a M. A.. Dle uvedené listiny byl dne 15.7.2020 proveden pokus o doručení okamžitého zrušení pracovního poměru žalobci a žalobce toto odmítl převzít a potvrzení o odmítnutí převzetí podepsat. Soud uvedený důkaz hodnotil ve spojení s ostatními v řízení provedenými důkazy, zejména s výsledkem svědka R. A.. Porovnáním těchto dvou důkazů, kdy svědek R. A. vypověděl, že žalobci okamžité zrušení pracovního poměru nebylo předáno, protože jeho převzetí odmítal podepsat, soud nemá za prokázáno, že žalovaný dne 15.7.2020 předával žalobci okamžité zrušení pracovního poměru a tento jeho převzetí odmítal, s výsledku svědka R. A. spíše vyplývá, že předání okamžitého zrušení pracovního poměru žalovaný podmiňoval podpisem listiny o jeho převzetí.
11. Žalobce jako účastník řízení ve svém výsledku vylíčil průběh jednání dne 15.7.2020 zcela odlišně než svědci M. A. a R. A. a to tak, že jednatelka s manželem a synem vyzvali žalobce a M. a M., aby je následovali na dvůr za provozovnou a tam jim vytýkali nedostatečnou kontrolu zboží a arogantní chování k zaměstnancům. Žalobce vytýkané chování popřel, jednatelka na uvedené reagovala sdělením, že pracovní poměr obou končí. Uvedené slyšel svědek M. M.. Následně žalobce s jednatelkou odešel před provozovnu, chtěl jí ukázat video, na kterém odnáší maso z provozovny jiný zaměstnanec, toto nešlo spustit, šli zpět do prodejny, spouštěli záznam na počítači, zhlédli ho. Jednatelka vytáhla z kabelky návrh dohody o ukončení pracovního poměru a vyzvala žalobce k podpisu. Žalobce chtěl návrh dohody domů, aby si ho mohl prostudovat. Toto jednatelka odmítla. Žalobce odešel telefonovat s manželkou a právníkem. Po návratu odmítl návrh dohody podepsat a odešel. Dostavil se obden s žádostí o přidělení práce. Žalobce vyloučil možnost sepsání okamžitého zrušení pracovního poměru na místě jednatelkou a jeho vytištění na provozovně, protože se tam nenacházela tiskárna způsobilá tisknout formát A4.
12. Svědek M. M. při své výpovědi popsal část jednání žalobce, svědka, V. A., M. A. a R. A. na dvoře shodně s žalobcem, svědek potvrdil, že i jemu bylo V. A. sděleno, že má „okamžitou výpověď“. Svědek se nebránil, protože neměl uzavřenu pracovní smlouvu. Žalobce se sdělením o ukončení pracovního poměru nesouhlasil, argumentoval uzavřenou pracovní smlouvou. Na to reagoval R. A. tak, že buď žalobce odejde na dohodu, nebo že mu dá „paragraf“. Předávání písemností svědek neviděl. Na provozovnu se dostavil vedoucí z druhé pobočky. Svědek potvrdil tvrzení žalobce o tom, že na provozovně byla jen malá tiskárna, nikoli na formát A4. Svědek výslovně vypověděl, že žádné papíry nebyly předávány, doručovány.

13. Z výsledku svědka M. Š. soud zjistil, že se v červenci 2020 dostavil do pobočky žalovaného v Ž. v den, kdy byl ukončen pracovní poměr s žalobcem jako provozním. Místo provozního v Ž. mu bylo nabídnuto pár dní před tímto dnem jednatelem žalovaného V. A., svědek o tom neměl mluvit, ze strany žalovaného byly shromažďovány důkazy. Místo provozního bylo svědkovi nabídnuto v souvislosti s ukončením pracovního poměru s žalobcem. Dle svědka se v provozovně v Ž. nacházela tiskárna, na které bylo možné tisknout formát A4, a dle svědka lze předpokládat, že byla funkční.
14. Soud provedl dokazování výplatními listy žalobce za období 2,3/2020 z uvedených listin nezjistil soud žádné rozhodné skutečnosti. Z výplatního listu za 4/2020 soud zjistil, že v 4/2020 žalobce odpracoval 160 hodin a jeho hrubá mzda činila 14.670 Kč. Z výplatního listu za 5/2020 soud zjistil, že v 5/2020 žalobce odpracoval 152 hodin a jeho hrubá mzda činila 14.607 Kč. Ze mzdového listu žalobce za rok 2020 soud zjistil, že v 4/2020 žalobce odpracoval 160 hodin a náležela mu hrubá mzda 14.670 Kč, v 5/2020 žalobce odpracoval 152 hodin a náležela mu hrubá mzda 14.607 Kč a v červnu 2020 žalobce odpracoval 176 hodin a náležela mu hrubá mzda 14.600 Kč.
15. Na návrh žalobce provedl soud dokazování videozáznamem ze dne 17.7.2020, ze kterého soud zjistil, že se žalobce dne 17.7.2020 dostavil na provozovnu žalovaného a žádal o přidělování práce. Ze strany jednatelky žalovaného bylo žalobci prostřednictvím telefonu sděleno, že pracovní poměr je ukončen, že žalobce odmítl uzavřít dohodu a převzít okamžité zrušení pracovního poměru, toto žalobce v nahrávce popřel. Z videozáznamů ze dne 20.5.2020 vyplývá, že uvedený den se na provozovně tiskárna pro formát A4 nenacházela.
16. Z faktury č. XXXXX soud zjistil, že žalovaný zakoupil dne 14.11.2016 lasserovou tiskárnu, z faktury číslo XXXXX soud zjistil, že žalovaný zakoupil tiskárnu Canon dne 13.12.2019 a z faktury č. XXXXX soud zjistil, že žalovaný zakoupil dne 12.10.2020 inkoustovou tiskárnu. Z fotografií na čl. 68, 69 zobrazujících umístění tiskárny soud nezjistil nic podstatného pro rozhodnutí, neboť není zřejmé, kdy byly pořízeny.
17. Shodným tvrzením účastníků i přehledem transakcí bylo prokázáno, že žalobce vrátil žalovanému částku 600 Kč chybějící v pokladně na provozovně žalovaného.
18. Na návrh žalovaného soud provedl dokazování e-maily ze dne 16.7.2020 a e-mailem R. Š. ze dne 23.11.2021. K těmto důkazům soud nepřihlížel, neboť se týkaly okolností, které měly nastat až po doručení okamžitého zrušení pracovního poměru žalobci, tedy v době, kdy měl pracovní poměr mezi účastníky již zaniknout. Pro posouzení nároku žalobce jsou rozhodující okolnosti panující v době doručení okamžitého zrušení pracovního poměru žalobci a k tomu mělo dle žalovaného dojít 15.7.2020.
19. Z listiny ze dne 22.8.2020 a doručenky soud zjistil, že zástupce žalobce komunikoval s žalovaným před podáním žaloby s návrhem na smírné vyřešení sporu.
20. Z e-mailu ze dne 1.4.2019 a okamžitého zrušení pracovního poměru pro P. M. soud zjistil, že J. K. odesílala jednatele žalovaného podklady pro ukončení pracovního poměru se zaměstnancem P. M..
21. Soud provedl dokazování fotografiemi lednice, z uvedených nezjistil žádné rozhodné skutečnosti.
22. Z prohlášení poplatníka daně z příjmu fyzických osob soud nezjistil žádné významné skutečnosti.

23. Navrhoval-li žalovaný výslech jednatelky žalovaného jako účastnice řízení, tak soud tento důkaz neprovedl, neboť jednatelka žalovaného se svým výsledkem nesouhlasila. Stejně tak soud neprovedl místní šetření k prokázání tiskáren na provozovně, když zjištění aktuálního stavu tiskáren na provozovně je nepodstatné.
24. Soud zhodnotil provedené důkazy (jednotlivě i všechny důkazy ve vzájemné souvislosti) z hlediska zákonnosti, závažnosti a pravdivosti a má za to, že tyto důkazy jsou spolehlivým podkladem pro rozhodnutí ve věci, tedy, že nic nebrání tomu, aby z nich soud při rozhodování o věci vycházel. Pravost ani pravdivost listinných důkazů nebyla v tomto řízení účastníky zpochybňována. Po provedeném dokazování soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu. Mezi žalobcem jako zaměstnancem a žalovaným jako zaměstnavatelem vznikl na základě pracovní smlouvy ze dne 1.11.2017 a jejich dodatků pracovní poměr na dobu neurčitou, kdy žalobce vykonával pro žalovaného práci vedoucího směny. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobce dne 15.7.2020 odmítl od jednatelky V. A. převzít okamžité zrušení pracovního poměru, jak tvrdil žalovaný. Žalovaný k prokázání svých skutkových tvrzení navrhl provést dokazování výsledkem svědků M. A., R. A. a S. Č. a listinou označenou jako záznam - pokus o doručení písemnosti. Skutečnosti zjištěné z žalovaným navrhovaných důkazů spolu vzájemně, ani v porovnání se skutečnostmi zjištěnými z jiných důkazů, nekorespondují. Tvrzení žalovaného o tom, že se jednání o ukončení pracovního poměru s žalobcem účastnila S. S., ve svých výpovědích popřeli svědci R. A., M. A., žalobce i M. M.. Soud tedy k tomuto důkazu nepřihlížel, navíc svědkyně jednání popisovala velmi obecně. Nejvíce skutkovou verzi tvrzenou žalovaným podporoval výslech svědka M. A., avšak i u tohoto má soud pochybnosti o jeho věrohodnosti, když svědek na jedné straně vypověděl, že na prodejně se dostavili za účelem vytknutí porušení pracovních povinností žalobci, nikoli z důvodu ukončení pracovního poměru, a na druhou stranu soud z výsledku svědka M. Š. zjistil, že již několik dní před 15.7.2020 mu byla nabídnuta jednatelkou pozice vedoucího místo žalobce. M. Š. se rovněž dne 15.7.2020 na pobočku, jak vypověděl svědek M. M., dostavil. Z výsledku svědka R. A. potom vyplynulo, že žalobce o předání okamžitého zrušení pracovního poměru žádal, ale toto mu nebylo předáno, protože odmítl jednatelce podepsat jeho převzetí. Z výpovědi tohoto svědka nevyplývá, že žalobce odmítl převzít okamžité zrušení pracovního poměru, ale že jeho předání bylo podmiňováno podpisem dokladu o doručení okamžitého zrušení pracovního poměru. Zcela jiný průběh jednání potom vyplývá z výsledku žalobce jako účastníka řízení a svědka M. A. M., kteří shodně uvedli, že jim bylo pouze ústně jednatelkou žalovaného sděleno, že jejich pracovní poměr okamžitě končí. Za situace, kdy žalovaným navrženými důkazy nebylo prokázáno jeho tvrzení o odmítnutí převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru žalobcem dne 15.7.2020, přistoupil soud k poučení žalovaného dle § 118a odst. 3 o.s.ř.. Žalovaný přes poučení soudu nenavrhl provedení dalších důkazů. Doručoval-li žalovaný okamžité zrušení pracovního poměru žalobci poštou, nevybral takovou službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost doručit poštovní zásilku obsahující okamžité zrušení pracovního poměru za podmínek stanovených v § 334 zákoníku práce, když nezvolil doručení zásilky do vlastních rukou, jak vyplývá ze zprávy České pošty ze dne 10.1.2022.
25. Strana žalující zpochybňovala skutkovou verzi žalovaného tvrzením, že na prodejně nebyla tiskárna, na které by dne 15.7.2020 mohla jednatelka žalovaného vytisknout okamžité zrušení pracovního poměru pro žalobce, jak tvrdil žalovaný. K tomuto provedl soud mnoho důkazů (videozáznam ze dne 20.5.2020, 17.7.2020, výsledky svědků, listinné důkazy – fakturami a fotografiemi) a nezjistil, zda ke dni 15.7.2020 se na provozovně žalovaného tiskárna způsobilá vytisknout listinu formátu A4 nacházela či nikoli. Přestože žalobce v tomto směru neprokázal svá skutková tvrzení o přítomnosti pouze jedné tiskárny, která nebyla způsobilá vytisknout formát A4, nemá to vliv na závěr soudu o tom, že žalovaný v řízení neprokázal chování žalobce spočívající v odmítnutí převzetí okamžitého zrušení pracovního poměru, který se mu snažila jednatelka žalobce doručit.

26. Podle § 60 zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce v okamžitém zrušení pracovního poměru musí zaměstnavatel i zaměstnanec skutkově vymezit jeho důvod tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Uvedený důvod nesmí být dodatečně měněn. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží. Účinky zrušovacího projevu učiněného v souladu s ustanovením § 60 ZP nastávají ze zákona tím dnem, kdy písemný projev o okamžitém zrušení pracovního poměru byl druhému účastníku doručen. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být zaměstnanci dle § 334 odst. 1 zákoníku práce doručeno do vlastních rukou. Nedoručuje-li zaměstnavatel písemnost prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, považuje se písemnost za doručenu také tehdy, jestliže zaměstnanec přijetí písemnosti odmítne (§ 334 odst. 3 zákoníku práce). V projednávané věci soud po shora uvedeném zhodnocení skutkového stavu dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že žalobce odmítl přijetí písemnosti obsahující okamžité zrušení pracovního poměru, tudíž účinky okamžitého doručení pracovního poměru nenastaly a pracovní poměr mezi účastníky trvá.
27. Nárok žalobce, aby soud určil, že pracovní poměr mezi účastníky trvá, soud posuzoval podle § 80 o.s.ř., podle kterého se lze domáhat, že tu právní poměr je, jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Určovací žaloba podle § 80 má preventivní charakter a má opodstatnění jednak tam, kde pomůže eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cdo 1336/96). Zaměstnanec má (obecně řečeno) naléhavý právní zájem na určení neplatnosti právního úkonu tehdy, kdyby bylo bez tohoto určení ohroženo právo zaměstnance nebo kdyby se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým (rozsudek Nejvyššího soudu 21 Cdo 3250/2012). V řízení o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je žalobce povinen tvrdit skutečnosti, jimiž dokládá splnění podmínky naléhavého právního zájmu na požadovaném určení. Soud žalobce o této povinnosti tvrzení poučil dle § 118a odst. 1 o.s.ř. u jednání. Žalobce k naléhavému právnímu zájmu pouze uvedl, že se chováním žalovaného dostal do finančních problémů a na tomto určení závisí jeho další finanční nároky i nárok na přidělování práce zaměstnavatelem. Soud v důvodech tvrzených žalobcem neshledal naléhavý právní zájem, za situace, kdy žalobce žalobou současně uplatnil nárok na dlužnou mzdu a otázku trvání pracovního poměru musí soud řešit jako otázku předběžnou, vydáním rozhodnutí o určení, zda pracovní poměr trvá či nikoli nedojde k zabránění budoucích sporů, neboť tyto již byly zahájeny. Z důvodu nedostatku naléhavého právního zájmu na určení soud žalobu ohledně nároku, aby určil, že pracovní poměr založený na základě pracovní smlouvy ze dne 1.11.2017 trvá, výrokem I. rozsudku zamítl.
28. Dále se soud zabýval nárokem žalobce na zaplacení částky 90.163 Kč, kterou žalobce požadoval z titulu náhrady mzdy dle § 208 zákoníku práce za dobu od 20.7.2020 do 30.11.2020.
29. Podle § 208 zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce nemohl-li zaměstnanec konat práci pro jiné překážky na straně zaměstnavatele, než jsou uvedeny v § 207, přísluší mu náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku; to neplatí, bylo-li uplatněno konto pracovní doby (§ 86 a 87).
30. Podle § 38 odst. 1 písm. a) zákoníku práce od vzniku pracovního poměru je zaměstnavatel povinen přidělovat zaměstnanci práci podle pracovní smlouvy, platit mu za vykonanou práci mzdu nebo plat, vytvářet podmínky pro plnění jeho pracovních úkolů a dodržovat ostatní pracovní podmínky stanovené právními předpisy, smlouvou nebo stanovené vnitřním předpisem.

31. Po provedeném dokazování a právním posouzení skutkového stavu soud dospěl k závěru, že pracovní poměr mezi účastníky v období od 20.7.2020 do 30.11.2020 trval a žalovaný žalobci nepřiděloval práci podle pracovní smlouvy, naopak mu sdělil dne 17.7.2020, že mu práci nepřidělí, neboť má za to, že pracovní poměr byl ukončen. Překážka v práci na straně zaměstnavatele nastala v důsledku rozhodnutí žalovaného nepřidělovat práci žalobci, proto žalobci přísluší náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.
32. Průměrný hrubý hodinový výdělek soud vypočetl podle § 353 odst. 1 zákoníku práce. Rozhodným obdobím bylo v daném případě druhé čtvrtletí roku 2020, žalobce v tomto období odpracovala celkem 488 hodin (v dubnu 160 hodin, v květnu 152 hodin, v červnu 176 hodin), za odpracovanou dobu činila hrubá mzda žalobce 43.877 Kč (v dubnu 14.670 Kč, v květnu 14.607 Kč, v červnu 14.600 Kč), průměrný hrubý hodinový výdělek žalobce činí 89,911 Kč za hodinu ($43.877/488=89,911$). Za období od 20.7.2020 do 31.7.2020 náleží žalobci náhrada mzdy ze 80 hodin ve výši 7.192,88 Kč. Při rozhodování o výši náhrady mzdy za období od 1.8.2020 do 30.11.2020 soud postupoval podle § 357 odst. 1 zákoníku práce ve znění účinném od 30.7.2020. Provedeným dokazováním a to účastnickým výsledkem žalobce a okamžitým zrušením pracovního poměru bylo v řízení prokázáno, že žalobce jako vedoucí směny vykonával práce spočívající v přijímání objednávek, objednávání zboží, přidělování pracovních úkolů dalším zaměstnancům, kontrolu služebních vozidel, vyřizování emailové korespondence, měla mu tudíž náležet nejnižší úroveň zaručené mzdy ve 4. skupině prací dle nařízení č. 567/2006 Sb. ve výši 117,40 Kč. Za situace, kdy soud zjistil, že průměrný výdělek žalobce byl nižší než příslušná úroveň zaručené mzdy, na kterou by žalobci vzniklo právo v kalendářním měsíci, v němž vznikla potřeba průměrný výdělek uplatnit, zvýšil průměrný výdělek na výši odpovídající příslušné nejnižší úrovni zaručené mzdy to je 117,40 Kč. Za období od 1.8.2020 do 30.11.2020 náleží žalobci náhrada mzdy za 664 hodin ve výši 77.953,60 Kč. Celkem za období od 20.7.2020 do 30.11.2020 náleží žalobci náhrada mzdy ve výši 85.147 Kč, kterou mu soud ve výroku II. rozsudku přiznal. Domáhal-li se žalobce z uvedeného titulu zaplacení částky 90.163 Kč, soud žalobu ohledně částky 5.016 Kč zamítl jako nedůvodnou ve výroku III. rozsudku.
33. Co se týká nákladů řízení (výrok V.), pak vlastním předmětem řízení byla částka 90.163 Kč s příslušenstvím. Z toho byla žalobci soudem přiznána částka 85.147 Kč s příslušenstvím, v tomto rozsahu byl tedy v řízení úspěšný. Ohledně částky 5.016 Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta, v této části byl tedy naopak úspěšný žalovaný. Podle § 142 odst. 2 občanského soudního řádu měl účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů řízení poměrně rozdělí, popř. vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Soud určil poměr úspěchu obou účastníků ve věci a od úspěchu žalobce odečetl jeho neúspěch. Ve výši rozdílu vznikl žalobci nárok na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl ve sporu úspěšný ohledně částky 85.147 Kč, která mu byla přiznána výrokem II. rozsudku, tedy měl úspěch z 94%. Ohledně částky 5.016 Kč byl žalobce neúspěšný, když v tomto rozsahu byla žaloba zamítnuta, tzn., že žalobce měl neúspěch z 6 %. Odečtením neúspěchu od úspěchu vychází, že žalobce má právo na náhradu 88 % svých nákladů. Náklady řízení žalobcem vynaložené činí 102.815,40 Kč a představují:
- 5.241 Kč za zaplacený soudní poplatek,
 - 75.840 Kč odměnu advokáta za 16 úkonů právní služby (převzetí věci, předžalobní výzva, sepsání žaloby, účast u jednání den 4.8.2021 přesahující dvě hodiny, dne 26.11.2021 přesahující dvě hodiny, dne 9.5.2022, dne 7.9.2022, dne 12.9.2022, poradu s klientem dne 27.7.2020, 3.8.2021, 4.8.2021, 24.11.2021, 8.5.2022, písemný závěrečný návrh) ve výši 4.740 Kč za úkon určené podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.,
 - 4.800 Kč za hotové výdaje advokáta podle §13 odst. 1,3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 16 režijních paušálů po 300 Kč (převzetí věci, předžalobní výzva, sepsání žaloby, účast u jednání den 4.8.2021 přesahující dvě hodiny, dne 26.11.2021 přesahující dvě hodiny, dne 9.5.2022, dne 7.9.2022, dne

12.9.2022, poradu s klientem dne 27.7.2020, 3.8.2021, 4.8.2021, 24.11.2021, 8.5.2022, písemný závěrečný návrh),

-16.934,40 Kč tj. 21 % DPH, již je zástupce žalobce plátcem. Žalobce má právo na náhradu 88 % nákladů řízení, což činí částku 90.477,55 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

34. Žalobce se domáhal rovněž určení, že pracovní poměr mezi účastníky trvá. Soud v tomto směru žalobu sice zamítl (pro nedostatek naléhavého právního zájmu na takovém určení), nicméně tuto skutečnost řešil jako otázku předběžnou pro posouzení oprávněnosti vlastního předmětu řízení, kterým bylo zaplacení peněžité částky. Z pohledu úspěšnosti té které strany ve sporu tak soud vycházel z toho, v jakém poměru byly strany (ne)úspěšné ohledně požadavku na zaplacení peněžité částky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou mu tímto vykonatelným soudním rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci podle exekučního řádu.

Brno 7. září 2022

Mgr. Hana Slaná v.r.
předsedkyně senátu